

fahs

NUMMER 1 • FEBRUAR 2003 17. ÅRGANG

*Farumgårds hovedbygning som den ser ud i dag.
(Farums Arkiver og Museer)*

et blad fra

Frederiksborg Amts Historiske Samfund

Ved Gudrun Lund Meyers død

I slutningen af 2002 modtog bestyrelsen meddelelse om, at vores aktive bestyrelsesmedlem Gudrun Lund Meyer var død. Gudrun var virksom i mange lokalhistoriske sammenhænge i vores amt, og var blandt initiativtagerne til de lokalhistoriske aktiviteter, Farum i dag er så rig på.

I Frederiksborg Amts Historiske Samfund fungerede Gudrun som næstformand, og hun var desuden særdeles aktiv i vores turudvalg, hvor medlemmerne nød glæde af hendes store viden, og vi i bestyrelsen af hendes organisationstalant og idérigdom.

Tak til Gudrun for hendes meget store arbejde i vores forening og for hendes engagement i lokalhistorien i Frederiksborg amt.

Ære være Gudruns minde.

*På bestyrelsens vegne
Henrik A. Bengtsen*

fahs

FAHS er et medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer fire gange om året; i februar, april, august og november.

Artikler til bladet sendes til:

FAHS, Helsingør Kommunes Biblioteker,
att. Eva Stennicke, Lundegade 13, 3000 Helsingør.

Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627.

E-mail: eva.stennicke@telia.com

Medlemskab og kontingent:

Helsingør Teater, Havnepladsen 1, 3000 Helsingør.

Telefon: 4920 0811. E-mail: info@helsingor-teater.dk

Årbogsregister: www.helsbib.dk/tilbud/lokalhistorie/fahs/index.htm

Redaktion

Bibliotekar
Eva Stennicke
(ansvarshavende
red.)

Layout, sats og
tilrettelæggelse:
Eva Stennicke

Tryk: A-Print,
Espergærde

En ny og en gammel perle i Farum

Af Gudrun Lund Meyer

Mange veje fører til Farum. Vælger man f.eks. at tage S-toget, skal man være meget blaseret, hvis ikke man nyder kigget over Farum Sø til det lave røde kirketårn og Farumgårds hvide mure tæt ved søen og de lave huse, der skimtes mellem alt det grønne.

Ja, men Farum er det da ikke først og fremmest præget af et stort Midtpunkt med 1624 lejligheder, et overdækket bytorv og stort prestigebyggeri til glæde for sportsudøvere?

Farum er bestemt andet og mere, og det er byens charme og fascination, at den rummer så forskelligartede miljøer fra både fortid og nutid.

»Farum er broget«, sagde en præst i byen om sine sognebørn for godt 100 år siden. Man kan næsten kalde ham profetisk!

Jernbanen kom til Farum i 1906 med en linieføring fra Lygten på Nørrebro til Slangerup. Det gav ikke den forventede store interesse for byggegrunde, som man kendte til f.eks. i Holte lige på den anden side af Furesøen, hvor toget førte direkte fra/til City.

Den daværende ejer af Farumgård, jærgermester Einar Sehested, ejede jorden på begge sider af den nyanlagte Farum Station. Han havde i sin rastløse søgen efter en forbedret økonomi bl.a. opført Fiskebæk Hotel i 1897 på landtangen mellem Farum sø og Furesøen. Hotellet blev et yndet søndagsudflugtsmål for københavnere i mange år og senere også et populært dansested, især efter at Farum Kaserne

blev bygget i 1954. Hotellet blev revet ned i 1968, da den nye Fiskebækbro skulle bygges. Størstedelen af Farumgårds jorder, der blev til 230 parceller, solgte Sehested allerede før sin død i 1908 til udstyknings-selskabet »A/S Farumgård«, samtidig med at alle gårdens gamle avlsbygninger blev revet ned.

Hvis man i dag vil besøge Farumgård og den gamle landsby, kan man fra stationen enten gå ned ad O. B. Muusvej og nede ved søen dreje til højre ad den smukke natursti langs søen – eller vælge Farum Hovedgade fra det smukke nye Stations-torv med de klippede lindetræer og bygningen fra 1908, der engang var jernbanehotel.

Strækningen fra Stationstorvet til »Bybakken« med bankbygningen i nybarok fra 1906 er typisk med blandet bebyggelse fra de seneste 100 år, hvor landsby og station har rakt ud for at nå hinanden bygningsmæssigt. (Se illustrationen af bankbygningen på næste side).

Umiddelbart efter »Bybakken«, hvortil landsbyen strakte sig mod øst, ligger et åbent grønt område, der når ned til søen. Lige overfor, på hjørnet af Gammelgårdsvej, der oprindeligt var kirkesti fra Bregnerød, ligger et af Farums fem bevarede stuehuse til de gamle gårde. Denne hed »Nordtoft«, som man kan se af navneskiltet, og er i dag kontorbygning.

Ved indgangen til det åbne, grønne område ligger Farums beskedne 5. maj sten. I august 1999 var hele dette område skueplads for en begivenhed de allerfleste

Bankbygningen fra 1906 på Farum Hovedgade. Oprindeligt blev den opført som A/S Slangstrupbanens Oplands Bank. I dag er der Danske Bank. (Farums Arkiver og Museer)

farumborgere fra dengang husker med stor glæde.

Baggrunden var et venskab mellem Farums kulturchef, Zanne Jahn, og den israelske billedhugger, Yaël Artsi. Inspirationen var en israelsk kulturfestival afholdt i 1995, hvor kunstnere fra mange lande deltog. At noget lignende kunne finde sted i Farum, blev muligt ved en byrådsbeslutning, hvor alle partier stemte for. Realiteten blev, at 400 tons marmor og granit ankom og at 8 kunstnere af international klasse tog fat den 2. august 1999 og arbejdede intenst til ferniseringen d. 29. august. I de mange fine, lune aftener det

år valfartede farumborgere til stedet, hvor der opstod gode dialoger mellem skabere og »betragtere« i en strøm af positive følelser. De frahugne skræver – ca. 100 tons – blev med tilladelse taget med hjem og lagt i Farums haver, og måneden igennem var Farums borger »høje« også af de musikalske tilbud, der blev afviklet i teltet, der var rejst på pladsen.

I dag går man ned gennem en skulpturpark med de 8 værker: Jesper Neergårds klart definerede monolit som et meget præcis udsagn om dynamik og monumentalitet. Den japanske »bornholmer« Inoue's enestående velplacerede skulptur inspire-

ret af havekunst fra hans hjemland og udstyret med indhugget Haiku-digt og 8 taburetter for hver af symposiets kunstnere. Yaël Artsi's regnvejrssky over den monumentale rosa granitsten, der spiller på kontrasten mellem det rå ubearbejdede og den pragtfuldt polerede del af stenskulpturen.

Stor intimitet og sjælfuldhed fornemmes i mødet med Cynthia Sah's »Legende bølger«, der trods 100 meters afstand kan opleves i et samspil med ægtemanden Nicolas Bertoux's »Måneskin« med de uendelig fint håndhugne, tætsiddende riller og polerede kanter.

Mellem de to »forbundne« skulpturer står måske den mest populære skulptur i parken: Den tyrkiske billedhugger Kemal Tufan's »Tyre«. Kun hornene træder ud af skulpturens frie og abstrakte sammenhæng, der er tydeligt inspireret af forhistoriske »varde« på den anatolske højslette. Samlet er ingen betragter dog i tvivl om, *hvad* skulpturen handler om: 3 tyres kraftfuldhed og skønhed.

På vejen ned gennem parken til Farumgårds Allé med de høje, ældgamle lindetræer opleves den svenske Pål Svenssons todelte skulptur »Se ind i Lyset« - ofte i et samspil mellem sollys og bladløv, der spejles i de fint polerede granitøjne.

I bunden af parken foran træernes grønne »sætstykke« har Tetsuo Harada fået placeret et af de 35 monumentale værker, der findes af ham forskellige steder i Syd-europa, Japan og USA. Den tredelte skulptur her har samme budskab om fred, samhørighed og kærlighed, som alle Haradas øvrige værker, der spiller på kontrasten mellem det hårde og kantede og de glatte overflader med bløde kurver. De bløde kurver er de mest udtalte i hans skulptur i Farum, der i øvrigt hedder »Netværk«.

For enden af skulpturparken står man så midt i den gamle allé, der gik ude fra Frederiksborgvej til Farumgård. Før jernbanearealet lagde sig på tværs, var den tilkørselsvejen til gården. På vej hen til den røde låge, der fører ind til parken, har man et smukt kig ud over Farum Sø. Parkens træer inden for den røde låge blev alvorligt skadede ved orkanen i december 1999, men indtrykket af en enkel, men umådelig velholdt park fornægter sig ikke på vejen forbi Danmark største skræppeskov og op til gårdspladsen.

Her står man så mellem parkens fine, lille barokanlæg og hovedbygningens tilsvarende hvide mure bygget 1705.

Ofte hører man forsigtigt formuleret: »Var det ikke her, der var kloster engang?« Lidt er der om snakken, men i øvrigt er gårdens historie karakteriseret ved mange ejere gennem tiderne, for jordtilliggendet var ikke stort (ca. 100 ha) og beliggenheden var ikke så central for en lystgård som f.eks. ved Lyngbyvejen eller Strandvejen.

Farumgård nævnes første gang i Roskildesbispens Jordebog 1372, og indtil 1562 var gården under Roskildebispens. Fra 1562 til 1675 tilhørte den Københavns Slot, og kongerne brugte Farumgård til at give i len til lavere hofembedsmænd. En stor personlighed som biskop Hans Svane fik dog også et par år i 1660'erne fornøjelsen af Farumgård, - sammen med en række andre godser og gårde, bl.a. den nærliggende Ebberødgård.

Fra 1675 er der tale om helt eller delvist privat ejerskab. Gården har været en slags hovedgård eller proprietærgård, men aldrig »herregård«, hvorunder sognets bønder har været fæstere. Gårdens jorder var i et fællesskab med farumbøndernes jorder indtil Farumgårds jorder blev udskiftet af dette fællesskab i 1775, 25 år før

den øvrige udskiftning faldt på plads.

Blandt de private ejere de seneste 325 år er der mange navne. En af de mest markante er amtsforvalter Jens Rostgaard. Han var nevø af den berømte Hans Rostgaard på Kronborg og havde, fra han var 12 til han var 34 år, levet på nærmeste hold af denne farbror, der ikke ville sværge troskab til Karl Gustav efter svenskernes erobring af Kronborg.

Jens Rostgaard var 54 år, da han i 1704 erhvervede Farumgård og året efter fik den franske arkitekt, Francois Dieussart, til at opføre den nuværende trefløjede, hvide hovedbygning. Rostgaard døde i 1715 og efterlod gården til sin jævnaldrende ægtefælle, Else Iversdatter, som først døde i 1741. Begge var litterært og historisk interesserede ved siden af deres, både i teori og praksis, økonomiske dygtighed.

Et epitafium over deres grav i Farum Kirke fortæller om deres virksomhed. Børn efterlod de sig ikke og gårdens næste ejer for en toårig periode, blev Castenskioldslægtens forfader, J. H. Carstens, der hovedrig kom fra Skt. Thomas, fordi hans kone ikke tålte klimaet - og så fordi han heller ikke blev ansat som guvernør! Inden han hjemme i Danmark fik større opgaver at kaste sig over, som ejer af Ørholm Mølle og Knabstrup Gods, nåede han at få en arving født på Farumgård.

Et andet kort ejerskab af en kendt stormand blev fra 1759 til 1768, hvor overhofmester Christian Ditlev Reventlow, far til reformpolitikeren af samme navn, købte Farumgård til sin datter Louise, der var ulykkeligt gift og levede adskilt fra sin ægtemand. Han døde imidlertid tidligt og hun giftede sig så i Holsten med den tyske digter, grev Stolberg, og kom aldrig til Farum.

Et familiemæssigt højdepunkt nåde

Farumgård under Peder de Svanenskjolds ejerskab fra 1805 til 1830. Faderen hed Jørgensen og var, som ejer af det store gods Svanholm i Hornsherred, blevet adlet i 1780. Om der var tale om en egentlig fallit, har man ikke tydelige spor af, men sønnen lod sig i hvert fald nøje med Farumgård, hvor de finansielle problemer ikke blev mindre med Statsbankerotten i 1813 og de ekstraskatter, der fulgte. Når vi i Farum taler om et familiemæssigt højdepunkt i det beskedne, guldalderherskabs tid, skyldes det bl.a., at mange af tidens kulturpersonligheder fra København færdedes i Farum mellem hovedgård og præstegård. En datter giftede sig med præsten i Vallekilde, Honoratus Bonnevie, og begge slægter har i mange led følt sig knyttet til Farum, hvor bl.a. »Den Svanenskjoldske Stiftelse« eksisterer med efterkommere fra begge slægter. Mange har således også ladet sig begrave på Farum Kirkegård, bl.a. i den Svanenskjoldske Familiegrav med det nyligt så smukt restaurerede smedjernsgitter.

Ingen af Peder de Svanenskjolds børn magtede økonomisk at overtage Farumgård efter forældrenes død i henholdsvis 1827 og 1829.

Igen bliver ejeren en person med tilknytning til De dansk-vestindiske Øer. Friedrich Friederichsen var 48 år, da han købte Farumgård i 1830. Fra 1804 havde han levet i Christianssted og haft stillingen som prokurator, byfoged, politimester, aktionsforvalter m.m. De fleste år havde han levet sammen med en mestiz, Anne Campell, og fået 4 børn med hende. Da han i 1818 giftede sig med Henriette Borch, blev børnene anerkendt som dette pars retmæssige arvinger. Ofte var Henriette alene i Danmark, mens Justitsråden opholdt sig i Vestindien. I årene 1830-39 boede hun

*Farums nye
perle
Skulpturparken
(Farums Arkiver
og Museer)*

på Farumgård, hvor hun nød opvartning af den unge digter Frederik Paludan-Müller, der var dybt forelsket i hende. Han giftede sig dog med hendes søster, Charite, i 1838. I 1833 udgav han den lille lidenskabelige og tragiske versroman »Danserinden«, hvis fysiske rammer tydeligt peger på Farumgård.

Fra 1842 til 1872 var kammerherre Johan Henrik Fensmark ejer. Han var først adjutant hos Christian VIII og senere generaladjutant hos Frederik VII, hvis gunst han nød. Han var også en original personlighed med et ironisk, men ikke altid harmløst lune. Ikke så sjældent besøgte Kongen og grevinde Danner Fensmarks, måske når Kongen var på vej til og fra Jægerspris eller gravede ud ved Bastrup-

tårnet.

Livet igennem havde Fensmarks svære økonomiske vanskeligheder og var jævnlige på fallittens rand, skønt han prøvede at forbedre gårdens økonomi ved etablering af bl.a. en dampmølle og et bageri. Kongen og Grevinde Danner forsøgte at opnå en slags gældsanering for Fensmark, men Kammerherre Berling ville ikke give efter. Kongen udnævnte derefter Fensmark til generalmajor og chef for adjutantstaben, hvilket fik krigsminister C. C. Lundbye til at indgive sin afskedsbegæring oktober 1859.

Fensmark var ved Frederik VII's side, da Kongen døde. Skønt Grevinde Danner viste Fensmark mildhed, var hans syn på hende ikke positivt. Han mente, hun havde

haft en dårlig indflydelse på kongen og mindedes altid de gode stunder, han havde haft med kongen, før hun for alvor kom til.

Den sidste ejer, mens gården endnu havde jordtilliggende af nogen betydning, var jægermester Einar Sehested fra 1891-1908. Han var søn fra stamhuset Broholm, hvor faderen var en forrygende amatør-arkæolog.

Einar Sehested havde mildest talt økonomiske vanskeligheder på Farumgård ligesom sine forgængere. Et af hans mest kendte forsøg på at rejse nogle penge, var som omtalt bygningen af Fiskebæk Hotel.

Efter Sehesteds død, købte en velhavende jernhandlerenke, fru Elisabeth Mozart Jensen, Farumgård med hovedbygning, park og skov. Hun plejede og forskønnede i høj grad ejendommen til glæde for sine mange gæster fra københavnske finans kredse, men i 1931 var den epoke slut med hendes død.

Det var krisetider, og Farumgård var ikke til at sælge. Sognerådsformand Johannes Jespersens datter var i Bielefeldt hos Ursula-søstrene for at lære sprog og håndarbejde, og dermed var en kontakt sluttet, der førte til søstrenes køb af Farumgård. 9 nonner og en priorinde kom til Farum, hvor det hurtigt viste sig, at behovet for undervisning var lille. Nonnerne drev derfor pensionat og rekreationshjem og det blev med succes på det smukke sted. Fra nonnernes tid hører tilladelsen til at færdes gennem park og over gårdsplads, hvilket nok er den mest elskede gåtur i Farum.

I 1965 var nonnerne blevet gamle og der var ikke basis for en videreførelse i Ursula-ordens regi. Lykkeligt var det, at Ruth og Finn Riis-Hansen købte Farumgård og gennemrestaurerede med viden og enestående finfølelse. Også indvendig er gården

indrettet med udsøgt skønhedssans og enkelhed og uden pomp og pragt, som slet ikke ville være i harmoni med stedets ånd.

Uden for den store låge mod vest med fru Mozart Jensens initialer, ligger den gamle Farum landsby med kirken fra 1100-tallet og Rytterskolen fra 1726. Også her fik Ruth og Finn Riis-Hansens virke stor betydning i en tid, hvor man endnu ikke havde overvældende sans for at bevare de gamle huse. Takket være inspirationen fra dem og de mange entusiastiske ejere, der har brugt tid og penge på at restaurere deres huse, er landsbyen et besøg værd i dag.

Men det er så en anden historie.

Litteraturliste

Erik Juul Pedersen: Farumgård under enevælden. Farums Arkiver & Museer, 1998.

Gudrun Lund Meyer og Erik Juul Pedersen: Strejftog i Farum. Strandberg, 1989.

Gudrun Lund Meyer: Farums Veje, Hvem, Hvor. Farums Arkiver & Museer, 1998. Skulpturen i Naturen. Farum Kommune, 1999.

FAHS bladets redaktør er meget glad for at have fået mulighed for at trykke denne artikel af Gudrun Lund Meyer. Det må vist være en af de sidste, om ikke den sidste artikel Gudrun nåede at skrive.

Der må være flere FAHS-medlemmer end mig, der når de læser om Farumgaard, tænker på en vældig god tur Gudrun engang arrangerede til det gamle Farum og Farumgaard og hvor vi ved Gudruns mellemkomst, endda fik mulighed for at komme indenfor på Farumgaard.

Fra formanden

Godt nytår og velkommen til endnu et aktivt år i Frederiksborg Amts Historiske Samfund.

På bagsiden af dette blad indkalder vi til generalforsamlingen den 29. marts 2003 i Espergærde. Her har man som medlem indflydelse på driften af vores forening, så jeg vil opfordre dig til at møde op og gøre din indflydelse gældende.

Årbogen 2003 er godt på vej. Vi kan ikke garantere at den ligger klar til generalforsamlingen, men det er lige før. Årbogen indeholder fem spændende og meget forskellige artikler, der også i tid favner bredt. Som sædvanlig vil du få den tilsendt hurtigst muligt efter at den er trykt. Vi håber, at du med årbogen, et medlemsblad og en hvervebrochure i hånden vil gøre lidt reklame for vores forening i din omgangskreds. Du kan få tilsendt FAHS brochurer ved henvendelse til en af bestyrelsesmedlemmerne.

Med venlig hilsen og på gensyn i FAHS
Henrik A. Bengtsen

Fra redaktøren

Som annonceret på bagsiden af dette blad er Kjeld Damgaard dette års foredragsholder i forbindelse med vores generalforsamling. I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på Kjeld Damgaards flotte og indholdsrige hjemmeside på internettet www.tikobkommune.dk

På siderne kan man finde utallige oplysninger om den tidligere Tikøb Sognekommune. Der findes f.eks. social- og skolehistorie og artikler om de enkelte byer i området. Og så ligger der et stort jævnføringsregister, således at man kan finde den nuværende postadresse for et matrikelnummer i alle ejerlavene i Tikøb Kommune.

I det hele taget er der mange muligheder for også at dyrke sin lokalhistoriske interesse via internettet. Sammenslutningen af Lokalarkiver har deres hjemmeside på adressen www.lokalarkiver.dk

Her ligger bl.a. Arkivvejviseren, hvor man amtsvis kan finde adresserne på de lokalhistoriske arkiver og også klikke videre direkte ind på deres hjemmesider (hvis de har en).

Registeret til FAHS's egne årbøger ligger jo på adressen www.helsbib.dk/tilbud/lokalhistorie/fahs/index.htm og dækker nu årbøgerne 1906-2000. Jeg håber virkelig at I husker at bruge det. Dets primære funktion er selvfølgelig at henvise til årbøgerne, men det kan også anvendes som et sted, hvor man slår (fortrinsvis lokale) personer op, for i et vist omfang at få oplysninger om deres fødsels- og dødsår samt erhverv.

Eva Stennicke

Nyt om bøger

ved Eva Stennicke

Erling Svane: I Skjoldet springe Løver – Afledninger af Kongevåbenet.

Odense, Syddansk Universitetsforlag, 2002. 192 sider : ill.

ISBN 87-7838-663-2. Pris 275 kr.

Bogen, der er en fortsættelse af Erling Svanes bog "Det danske Rigsvåben og Kongevåben" fra 1994, beskriver afledningerne af det danske kongevåben fra middelalderen til i dag. Det kan være våbener for kongernes børn – "ægte" og uægteskabelige, den øvrige kongelige familie, adlede personer og andre modtagere af kongelig gunst. Tidligere kongers amourøse forbindelser kunne også føre til våben-afledninger.

Der omtales mange våbener fra Nordsjælland i bogen. Bl.a. omhandler et kapitel historien om Hans Kniepers Kronborg-tapeter, hvoraf syv stadig findes på Kronborg. Også flere af de fine skjolde i Søborg Kirke nævnes. Endelig er mange af de fornemme skjolde i Frederiksborg Slot og Slotskirkens Ridderkapel beskrevet, herunder den nuværende kongelige families elefantridder-skjolde.

Finn Reindal: Med lodder og trisser. Fysikfirmaer i Hillerød gennem 125 år. 1868-1993.

Dansk Skolemuseum, 2002. 80 sider : ill.

ISBN 87-87185-08-3. Pris 75 kr.

C. Weitzmanns Etablissement, Otto Nielsens Etablissement for Fysik Apparater og Podis, ved Mogens Petersen og Eric Dræby var tre Hillerød firmaer, der tilsammen i 125 år stod for fremstillin-

gen af det materiel, som er blevet anvendt i fysikundervisningen i skolerne i Danmark. Bogen er således både en lokalhistorisk bog om Hillerød firmaerne og på grund af de tre firmaers betydning på landsplan, især en bog om fysikundervisningens udvikling.

Ole Crumlin-Pedersen: The Skuldelev ships. Topography, archaeology, history, conservation and display ; with contribution by Erling Bondesen ... [et al.] ; edited by Ole Crumlin-Pedersen and Olaf Olsen ; assistant editor Birthe L. Clausen ; translation ... Gillian Fellows-Jensen and Athena Trakadas.

Roskilde : Viking Ship Museum in Roskilde ; [Kbh.] : in cooperation with Centre for Maritime Archaeology of the National Museum of Denmark, 2002. 360 sider : ill.

Med resumeer på dansk og tysk.

Pris 385 kr.

Dette er første del af en videnskabelig publikation om de 5 vikingskibe, der blev udgravet ved Skuldelev for 40 år siden. To af skibene er bygget i Danmark, to ved Sognefjorden i Norge og et er irsk. I bogen får man en minutøs, systematisk skildring af arbejdet med Skuldelev-skibene.

J. Jensen: Det Kongelige Frederiksborgske Stutteris historie fra dets første oprindelse til dets opløsning 1840. Redaktion: Jørgen Lundø.

2. reviderede udgave. Lyngby, Bogan, 2002. 278 sider : ill.

ISBN 87-7466-328-3. Pris 400 kr.

Bogen er en genudgivelse, da den udkom 1. gang i 1910.

Mette Winge skrev i sin anmeldelse i Politiken 16/11-2002 bl.a. »... selv om

man måske ikke er særlig heste-interesseret ... får læseren god besked om et stykke ganske fascinerende kulturhistorie. Man oplyses om stutteriets jorder og bygninger, om de ansatte, om stammer og stod, om stamtavler, om personalet på stutteriet, om bedækning og drægtighed.«

Festskrift 50 år - 5. april 1952-2002 . I redaktionen: Bente Poulsen, Svend Erik Steenberg og Niels Snedevig. Snekkersten, 2002. 19 sider : ill. Festskrift om Kystens Perle i Snekkersten, førhen hotel og restaurant, nu hotel og privat beboelse.

Hilsen fra Hellebæk / Erik Trolle, Peter Sandholt, Peter Uldum ; foto: Kurt Jørgensen. Ålsgårde, Hellebæk-Aalsgaard Egns-historiske Forening, 2002. 61 sider : ill. ISBN 87-87500-16-7. Billedværk om Hellebæk og Ålsgårde illustreret med postkort fra 1900-1920 og fotografier fra 2002.

Karina Sehested: Netværksstyring i byer - hvad med planlægningen og demokratiet? Kbh., Jurist- og Økonomforbundet, 2002. 424 sider : ill. ISBN 87-574-0852-1. Pris 495 kr. I bogen beskæftiger forfatteren sig med netværksstyring i teori og praksis og som case studie gennemgås den bypolitiske proces med at bygge Helsingør Bycenter.

Eva Holm-Nielsen: Frederiksborg Slotskirkes organister i hen ved 200 år. I: Lokalhistorisk Forening for Hillerød Kommune. 2002. Nr. 3. S. 3-19 : ill.

Bethesda i 100 år. Jubilæumsskrift for Indre Mission i Helsingør. Redaktionsudvalg: Torben Bill-Jessen (ansvarshavende), Hans Peter Asmussen, Jesper Knudsen. Helsingør, Indre Mission, 2002. 35 sider : ill. ISBN 87-89120-47-7

Eric Erlandsen: Skulpturerne, mytologien og stjernerne. Wiederwelts skulpturer i „Brede Allé“, Fredensborg Slotshave. I: Billedkunst. 2002. Årg. 10. Nr. 2. S. 2-16 : ill.

Kenno Pedersen: Stengade 1901-2001. Helsingør, 2002. 113 sider : ill. ISBN 87-88245-70-5. Pris 180 kr. På grundlag af vejviserne gør Kenno Pedersen rede for hvilke forretninger/ erhverv der har været hvornår i de enkelte ejendomme på Stengade i Helsingør i løbet af 1900-tallet.

Heksehylet, Tripperen og Det snigende gulvtæppe. Flere øgenavne fra Helsingør Værft og by. Af Kenno Pedersen og Bent Jørgensen, Georg Poulsen og Steen Johansen. 2. reviderede og udvidede udgave. Helsingør, Helsingør Museumsforening, 2002. 100 sider : ill. ISBN 87-89120-48-5. Pris 120 kr. I forhold til 1. udgaven „Uglen, Champagnegaloppen og Den skødesløse“ fra 2001 indeholder bogen er hel del nye øgenavne og baggrundshistorier. Desuden er en række fejl og unøjagtigheder fra 1. udgaven ryddet af vejen.

Generalforsamling i Espergærde

lørdag den 29. marts 2003

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling
lørdag den 29. marts 2003 kl. 13.30 på Espergærde Bibliotek,
Kløvermarken 12, 3060 Espergærde
(ved Espergærde Centret overfor stationen)

Dagsorden ifølge lovene:

1. Valg af dirigent
2. Foreningens beretning
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen eller fra medlemmerne
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer
6. Valg af to revisorer
7. Fastlæggelse af kontingent
8. Eventuelt

Kaffe og foredrag

Efter generalforsamlingen serverer FAHS kaffe og kage, og der kan købes øl og vand.

Før kommunesammenlægningen i 1970 var Espergærde en del af Tikøb Kommune og efter pausen vil

lokalhistoriker Kjeld Damgaard holde foredrag om Tikøb Kommunes historie.

Hvor stor var kommunen i grunden ? Og hvordan fungerede den lige der udenfor Helsingør og hvordan gik det, da de to kommuner (Helsingør og Tikøb) blev lagt sammen for godt 30 år siden ?? Dette og meget mere vil Kjeld Damgaard fortælle om inden vi skilles igen omkring kl. 16.30.